

отъ огнено червено, ала това не могло да се наложи.

Панталонътъ сжщо се смѣнялъ отъ много тѣсенъ до много широкъ, нареченъ слоновъ кракъ. (Фиг. 125). Нѣкои правиши-рокия панталонъ свитъ при глезена, каквито най-вече носили бо-хемитъ (беднитъ артисти). Съ това облѣкло започнали да носятъ бѣлитъ горни ризи съ колосани яки, нагрѣдници и маншети. На тѣзи ризи носили съшити отъ коприненъ платъ вратовръзки, вързани на пеперуда.

Фаворити (странични бради) и бакембарди се носили по дължината на бузата.

Фиг. 125.

Облѣкло около 1830 год.

Цилиндърътъ станалъ най-упо-трѣбяваната шапка. Правили го въ черно, кафяво, сиво па дори и въ червено.

Мжжетъ носили бастунъ. Сабя носили само военнитъ, както и шапка-фуражка.

Отъ тази епоха дѣтското облѣкло започнало да се прави по-кжсо.

Вѣнчалнитъ рокли започнали да се правятъ по-свѣтли и невѣстата да се прибулва съ було.

Отъ епохата бидермайеръ до кринолина талията била много тънка и бюста стегнатъ въ корсетъ, изпънатъ на желѣза и балени. Имало е случаи срещу балъ, когато камериерката стѣгала връвитъ на кор-

сета на своята господарка, тази последната да издѣхне. Естествено е, че при това варварско измжчване на дробоветъ, туберкулозата се е ширѣла навредъ, ала никой не искалъ да премахне причинитъ. Дори моднитъ дами трѣбвало непременно да сж туберкулозни, блѣди и трѣскави. Червенитъ бузи се смѣтали за нѣщо селско. Изъ тази епоха е взетъ сюжета на „Дамата съ камелиитъ“.